

12/08/2025

Άγιος Ιουστίνος ο φιλόσοφος και μάρτυς - Αναγκαιότερες αποδείξεις από τους προφήτες...

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Άγιος Ιουστίνος ο φιλόσοφος και μάρτυς Απολογία Α΄

Οι μαρτυρίες περί της Θεότητας του Χριστού

Συνέχεια από εδώ: <https://www.pemptousia.gr/2025/08/agios-ioustinos-o-filosofos-kai-martys-oi-diaviosantes-symfonos-pros-ton-logo-einai-christianoι-akomi-kai-an-theorithikan-atheoi-opos-stous-ellines-o-sokratis-kai-o-irakleitos/>

Ὡστε και οι προηγουμένως ζήσαντες άνευ Λόγου, ήταν άχρηστοι, εχθροί του Χριστού, και φονείς των ζώντων μετά Λόγου· οι δε ζήσαντες και ζώντες μετά Λόγου είναι Χριστιανοί, άφοβοι και ατάραχοι. Την αιτία δε για την οποία γεννήθηκε άνθρωπος διά παρθένου με την δύναμη του Λόγου κατά την βουλή του Πατρός του σύμπαντος και δεσπότη Θεού και ονομάσθηκε Ιησούς, σταυρωθείς δε και αποθανών ανέστη και ανήλθε στον ουρανό, θα δυνηθεί να κατανοήσει ο συνετός διά των όσων λέχθηκαν.

Εμείς δε επειδή δεν είναι αναγκαία τώρα ή περί της αποδείξεως τούτου επιχειρηματολογία, ας προχωρήσουμε επί του παρόντος προς τις αναγκαιότερες αποδείξεις.

Περί του ότι λοιπόν η γη των Ιουδαίων επρόκειτο και να εκπορθηθεί, ακούστε τα λεχθέντα υπό του προφητικού Πνεύματος· έχουν δε λεχθεί οι λόγοι σαν από προσώπου λαών οι οποίοι θαυμάζουν τα γενόμενα και είναι οι εξής· «η Σιών έγινε έρημος, ή Ιερουσαλήμ έγινε σαν έρημος, ο οίκος, το ιερό μας, φάνηκε ως κατάρα και η δόξα την οποία ευλόγησαν οι πατέρες μας έγινε πυρίκαυστη, και όλα τα ένδοξα πράγματα της κατέπεσαν. Και ανέχθηκες όλα αυτά και σιώπησες και ταπείνωσες εμάς μεγάλως» (Ησ. 64, 10-12).

Να είσθε επίσης πεπεισμένοι ότι ερημώθηκε ή Ιερουσαλήμ, όπως προλέχθηκε ότι θα γίνει. Έχει δε λεχθεί διά του προφήτη Ησαΐα και περί της ερημώσεως αυτής και περί του ότι δεν θα επιτραπεί σε κανέναν από αυτούς να κατοικεί ώστε· «η γη αυτών είναι έρημος, θα την φάνε ενώπιον τους οι εχθροί τους και δεν θα υπάρξει άνθρωπος εξ αυτών να την κατοικήσει» (Ησ. 1, 7· Ιερ. 27, 3). Γνωρίζετε δε καλά ότι φρουρείται από σας για να μη έλθει κανείς σ' αυτήν και ότι έχει ορισθεί θάνατος εναντίον παντός Ιουδαίου συλλαμβανομένου να έχει εισέλθει σ' αυτήν*.

Περί του ότι δε ο Χριστός μας προφητεύθηκε ότι θα θεραπεύσει όλες τις νόσους και θα εγείρει νεκρούς, ακούστε τα λεχθέντα. Είναι δε αυτά· «με την έλευση αυτού, χωλός θα πηδά σαν ελάφι και γλώσσα μογιλάλων θα είναι εύαλη· τυφλοί θα αναβλέψουν, λεπροί θα καθαρισθούν και νεκροί θα αναστηθούν και θα περιπατήσουν» (Ησ. 35, 6· 5. Ματθ. 11, 5). Και ότι πραγματοποίησε αυτά, δύνασθε να μάθετε από τα πράξεις των επί Ποντίου Πιλάτου γενομένων.

Επίσης περί του πώς έχει προμηνυθεί από το προφητικό Πνεύμα ότι θα αναιρεθεί μαζί με τους ελπίζοντας σ' αυτόν ανθρώπους, ακούστε τα λεχθέντα διά του Ησαΐα. Είναι δε αυτά· «δες πώς καταστράφηκε ο δίκαιος και κανείς δεν το δέχεται στην καρδιά του, και πώς άνδρες δίκαιοι φονεύονται και κανείς δεν το κατανοεί. Ο δίκαιος έχει εξαφανισθεί από του προσώπου της αδικίας και η ταφή αυτού θα είναι

ειρηνική· έχει εξαφανισθεί από το μέσον» (Ησ. 57, 1 έ).

Και πάλι ακούστε πώς έχει λεχθεί διά του αυτού Ησαΐα ότι οι μη αναμείναντες αυτόν λαοί των εθνών θα τον προσκυνήσουν, οι δε πάντοτε αναμένοντες Ιουδαίοι θα τον αγνοήσουν όταν έλθει· λέχθηκαν δε οι λόγοι σαν από προσώπου αυτού του Χριστού. Είναι δε αυτοί· «Έγινα φανερός στους μη ερωτώντες για μένα, βρέθηκα από τους μη ζητούντες εμένα· είπα, εδώ είμαι, σε έθνος το οποίο δεν επικαλέσθηκε το όνομα μου. Άπλωσα τα χέρια μου επάνω σε λαό απειθή και αντιλέγοντα, επάνω σε βαδίζοντες σε όχι καλό δρόμο, αλλ' πίσω από τις αμαρτίες τους· είναι ο λαός ο οποίος με παρόργισε» (Ησ. 65, 1-3).

Πράγματι οι Ιουδαίοι, έχοντας τις προφητείες και προσδοκήσαντες πάντοτε ότι θα έλθει ο Χριστός, παρέβλεψαν τούτο, όχι δε μόνο τούτο, αλλά και τον κακομεταχειρίσθηκαν· οι δε από των εθνών, οι οποίοι δεν είχαν ακούσει ποτέ περί του Χριστού, μέχρις ότου οι από την Ιερουσαλήμ εξελθόντες απόστολοι αυτού κήρυξαν τα περί αυτού και έδωσαν σ' αυτούς τις προφητείες, γεμάτοι χαρά και πίστη αποκήρυξαν τα είδωλα και αφιερώθηκαν διά του Χριστού στον αγέννητο Θεό.

Ότι δε ήταν προεγνωσμένο ότι θα λέγονταν οι συκοφαντίες αυτές κατά των ομολογούντων τον Χριστό, και ότι θα ήταν ταλαίπωροι οι δυσφημούντες αυτόν και λέγοντες ότι είναι καλό να τηρούν τα παλαιά έθιμα, ακούστε τα εν συντομία λεχθέντα διά Ησαΐα.

Είναι δε αυτά· «αλλοίμονο στους λέγοντας το γλυκύ πικρό και το πικρό γλυκύ» (Ησ. 5, 20). Ότι δε γενόμενος άνθρωπος, υπέμεινε να πάθη υπέρ ημών και θα έλθει πάλι μετά δόξας, ακούστε τις περί τούτου λεχθείσες προφητείας.

Είναι δε αυτά· «Εφ' όσον παρέδωσαν την ζωή του σε θάνατο και υπολογίσθηκε μαζί με τους ανόμους, αυτός παρέλαβε αμαρτίες πολλών και θα εξιλεώσει τους ανόμους». (Ησ. 53, 12).

«Διότι ιδού, ο παις μου θα κατανοήσει, και θα υψωθεί και θα δοξασθεί σφόδρα. Καθ' ον τρόπο πολλοί θα εκπλαγούν διά σε, ούτως η μορφή σου και η δόξα σου θα ατιμασθεί από τους ανθρώπους, έτσι θα θαυμάσουν πολλά έθνη και βασιλείς θα συγκρατήσουν το στόμα τους, διότι εκείνοι στους οποίους δεν προαναγγέλθηκε θα δουν και εκείνοι οι οποίοι δεν έχουν ακούσει θα εννοήσουν. Κύριε, ποιος πίστεψε στο άκουσμα των λόγων μας; Και σε ποιον αποκαλύφθηκε ο βραχίονας του Κυρίου; Κηρύξαμε εμπρός σ' αυτόν σαν παιδί, σαν ρίζα σε γη διψώσα. Δεν υπάρχει σ' αυτόν είδος ούτε δόξα· και είδαμε αυτόν, και δεν είχε είδος ούτε κάλλος, αλλά το είδος αυτού ήταν ατιμασμένο και αφανισμένο πέραν της ανθρωπότητας.

Ήταν άνθρωπος με πληγές και γνώριζε να υποφέρει ασθένεια, διότι το πρόσωπο

του είχε μεταστραφεί, ήταν ατιμασμένος και περιφρονημένος. Αυτός βαστάζει τις αμαρτίες μας και υποφέρει χάριν ημών, και εμείς νομίσουμε ότι βρισκόταν σε πόνο και σε πληγή και σε κάκωση. Αυτός δε τραυματίσθηκε για τις ανομίες μας και έχει εξασθενήσει για τις αμαρτίες μας· η τιμωρία για την ειρήνη μας ήλθε σ' αυτόν, με τον μώλωπα αυτού θεραπευτήκαμε εμείς. Όλοι πλανηθήκαμε σαν πρόβατα, κάθε άνθρωπος πλανήθηκε στον δρόμο του· και παρέδωσε τον εαυτό του στις αμαρτίες μας, και αυτός για το ότι κακώθηκε δεν ανοίγει το στόμα του· ως πρόβατο οδηγήθηκε σε σφαγή, και όπως αμνός εμπρός στον κουρευτή του είναι άφωνος, έτσι δεν ανοίγει το στόμα του. Στην ταπείνωση του η κρίση του απομακρύνθηκε» (Ησ. 52, 13 -53, 3).

* Αυτό είχε ορισθεί μετά την καταστολή της επανάστασης του Βάρ Χωχέβα (132-135).

Ιουστίνου φιλοσόφου και μάρτυρος «Άπαντα τα έργα», των Πατερικών Εκδόσεων «Γρηγόριος ο Παλαμάς».

Πηγή: pemptousia.gr (Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)